

Códigos

av

Cristina Ramirez

Los Consagrados har blivit jättepulärt igen och alla verkar vilja vara där. Det blir så fin stämning av att de dansare som kommer tidigt går sent. När de som kommer senare väl är där, blir det dubbelt så många par på dansgolvet. Man säger att ingen vill gå därifrån. Stämningen är hög men det blir mycket svårare att dansa då. Det finns nästan inte mer plats att dansa än parets abrazo.

- Så glad jag blir över att du inte förvarnade mig om att vi skulle krocka, säger den gode dansaren efter att vi krockat med paret bakom oss.

Jag tittar på honom för att se om han menar allvar eller om han är ironisk. I hans ögon ser jag att han menar det han sa.

- Det betyder att du litar på mig, säger han nöjd och fortsätter;

- Att inte krocka är en fråga oss män emellan. Det finns koder och alla killar vet att man skyddar paret framför sig, för paret bakom skyddar oss. Killen framför kontrollerar man för man bestämmer själv avståndet till nästa par. Men att ha en kille bakom sig som man inte kan lita på är mycket besvärligt. Han kan stressa en genom att hela tiden driva på och således vara för nära.

Vi fortsätter att dansa och jag känner väldigt tydligt hur han höjer den vänstra armbågen när ett annat par passerar på hans vänstra sida. Jag känner hur det andra paret studsar mot hans armbåge. Jag reagerar genom att "vakna" från min dröm i hans famn och öppnar mina ögon. Min danspartner märker det för han viskar i mitt öra:

- Jag gjorde det för att skydda dig ... Jag känner honom och han kommer alltid in i ens utrymme och trampar på tjejen. Nu kommer han att vara försiktigare och lämna oss i fred.

- Du ser, han har dragit härifrån, säger han väldigt nöjd och jag går djupt in i min dansande dröm igen.

20 juni 2007